

Publicerad 2018-01-17 13:11 av Torkade rosor

...

Det skaver i mitt hjärta

Det har gått några veckor sedan vi senast sågs

Din hud bleknar under mina fingertoppar

Som vore det flera decenium

Fastän det lika gärna kunde ha varit igår

Kan du hålla i en penna som jag har skrivit med för att känna en närhet till min hand?

Kan du torka ditt ansikte med samma handduk som jag för att känna min kind emot din?

Kan du dricka ur samma kopp, placera dina läppar emot kanten som om det hade varit en fjäderlätt kyss emot mina?

Kan du ligga i samma säng och försöka komma åt den sista värmen ifrån min nakna kropp?

Det händer att jag får minnen av dig starkare än någon annan på platser där du inte ens har varit

Eller att jag blir blyg inför dig även när du är hundratals kilometer bort

Och det händer att jag gråter mig själv sönder och samman till dess att magmusklerna krampar,

Att jag inte lyckas hålla ihop när din vardag försöker förgöra dig

Inte ens en huggande gaffel i ryggslutet skulle kunna motsvara slitaget i min bröst

Kan du smeka din kind när mina tårar faller i ett försök att trösta mig?

Kommer du någonsin att kunna fälla tårar för mig på samma sätt som jag gör för dig, förlora dem i en vilja att lätta min inre smärta?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Torkade rosor med Poeter.se id #94099 innehar upphovsrätten